

Dos.nr. 3-238/19
2-19144085-02-3-06092019

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

25 octombrie 2021

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Anatolie Minciuna
Judecătorii	Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc
Grefier	Liliana Matei

examinând, în ședință publică, cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Marina Rusu (Curtiș) împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătorii”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2019, Marina Rusu (Curtiș), a înaintat acțiune împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătorii”, în partea respingerii cererii de transfer a judecătorului Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) și propunerea Președintelui Republicii Moldova, numirea în funcția de Judecător pe un termen de 5 ani și înaintarea proiectului decretului respectiv în privința lui Eugenia Culinca, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, Alina Gorceac, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, Elizaveta Buzu, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, Alina Arapu-Buțco, judecător în cadrul Judecătoriei Criuleni.

În motivarea acțiunii, Marina Rusu (Curtiș), a indicat că, a fost numită pe un termen de 5 ani în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Taraclia prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 515- VI din 08 februarie 2012.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 147/4 din 04 februarie 2014, a fost suspendată din funcția de judecător pe perioada aflării în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, începând cu 05 februarie 2014 până la 02 octombrie 2017, iar

prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1328-VII din 11 septembrie 2014, a fost reconfirmată în funcția de judecător la Judecătoria Taraclia.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624/26 din 29 septembrie 2016, a fost transferată în funcția de judecător la Judecătoria Cahul, instanță nou-creată prin Legea nr. 76 din 21 aprilie 2016 privind reorganizarea instanțelor judecătorești, începând cu 01 ianuarie 2017.

Ulterior, la 20 mai 2017, comunică reclamanta că, a fost numită în funcția de judecător la Judecătoria Cahul, până la atingerea plafonului de vârstă prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 192-VIII. Iar prin Hotărârea nr. 613/28 din 19 septembrie 2017, a fost transferată temporar în funcția de judecător la Judecătoria Criuleni, pe un termen de 6 luni, începând cu 15 octombrie 2017, iar prin Hotărârea Consiliului nr. 177/9 din 03 aprilie 2018, a fost prelungită perioada de transfer la Judecătoria Criuleni cu 6 luni, începând cu 17 aprilie 2018.

Prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 156/8 din 16 aprilie 2019, comunică reclamanta că, a fost anunțat concurs pentru suplinirea posturilor vacante de judecător la Judecătoria Chișinău - 3 posturi (sediul Ciocana - 2 posturi, sediul Rîșcani - 1 post), Judecătoria Criuleni - 1 post (sediul Criuleni), și altele. Însă, prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 321/19 din 06 august 2019, a fost respinsă cererea depusă privind suplinirea posturilor vacante de judecător la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și Judecătoria Criuleni (sediul Criuleni), prin transfer de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia).

Astfel, invocă reclamanta că, cu hotărârea respective nu este de acord, considerând-o una ilegală și defavorabilă. Or, conform prevederilor art. 141 alin. (1) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Prin urmare, la acest capitol, indică reclamanta că, viciu deosebit de grav al hotărârii contestate are doua aspecte, unul procedural și altul material.

Cu referire la viciu procedural deosebit de grav, comunică reclamanta că, la emiterea hotărârii a fost încălcată procedura prevăzută de legislația în vigoare în următoarele circumstanțe: la concursul pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și la Judecătoria Criuleni (sediul Criuleni), au fost depuse doar cererile Marinei Rusu (Curtiș), separat pentru fiecare instanță, deci la concurs pentru ambele funcții, ultima nu a concurat cu alți candidați. Or, potrivit prevederilor art.9 alin. (9) și alin. (10) al Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, candidații la funcția de judecător, președinte și vicepreședinte al instanței judecătorești își aleg funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a mediei de concurs. În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi numiți pentru prima dată în funcția de judecător, primul își alege funcția candidatul care a obținut rezultate mai mari la examenul susținut în fața Comisiei pentru examenele de absolvire a Institutului Național al Justiției. În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi promovați la o instanță judecătorească superioară, al celor care urmează a fi

numiți în funcția de președinte ori de vicepreședinte de instanță judecătorească sau transferați la o instanță judecătorească de același nivel ori la o instanță judecătorească inferioară, care pretind la aceeași funcție, Consiliul Superior al Magistraturii va lua decizia prin hotărâre motivată. Rezultatele concursului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui Republicii Moldova, după caz Parlamentului, numirea în funcție a candidaților desemnați în conformitate cu rezultatele concursului. Consiliul Superior al Magistraturii refuză să efectueze propunerea de numire în funcție a unuia dintre acești candidați dacă constată că acesta nu corespund condițiilor prevăzute de lege pentru funcția de judecător. Refuzul trebuie să fie motivat.

În acest context, invocă reclamanta că, Consiliul Superior al Magistraturii, poate lua numai două decizii - propunerea spre numirea în funcție sau refuzul de a propune numirea în funcție. Întrucât, conform pct.3.35 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.312/29 din 20.12.2018, cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

Astfel, relatează reclamanta că, având în vedere că candidatura sa a fost unica la concursurile menționate, nu a existat o concurență, iar posibilitatea ca punctajul său să fie mai mic în comparație cu a altui candidat, este exclusă.

Totodată, menționând că, potrivit pct.3.36 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.312/29 din 20.12.2018, Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să refuze propunerea de numire în funcție a candidaților dacă se constată că aceștia nu corespund condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător. Hotărârea de refuz privind propunerea de numire în funcție trebuie să fie motivate. Or, unicul temei pentru refuzul cererii de transfer ar putea fi necorespunderea condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător.

Conform art.26 alin. (3) al Legii nr.947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul-verbal se vor consemna: prezența membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și a altor participanți la ședință, conținutul dezbaterilor și hotărârea adoptată, problemele puse la vot și rezultatele votării.

Prin urmare, din conținutul procesului-verbal al ședinței și a părții motivate a hotărârii, invocă reclamanta că, nu este indicat care cerere depusă de Marina Rusu (Curtiș), a fost supusă examinării și votului și cum au votat membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru fiecare cerere. Iar în această situație nu este clar pentru numirea ultimei în funcția de judecător în care instanță au votat membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu votul „pro” având în vedere că Marina Rusu (Curtiș), a depus

două cereri și ambele au fost supuse examinări. Or, la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, legiuitorul a prevăzut că, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4) din Legea menționată.

Conform art. 20 alin (3¹), transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

Astfel, indică reclamanta că, Legea nu prevede expres majoritatea necesară, neindicând la ce se referă majoritatea - membrii prezenți sau toți membrii Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv și membrii de drept, care nu au dreptul să voteze chestiunile legate de cariera judecătorului. Or, conform art. 134 alin. (1) Cod administrativ, majoritatea reprezintă numărul minim de voturi ale membrilor organului colegial necesar conform legii pentru ca un act administrativ individual să poată fi emis.

Conform art. 135 alin. (5) Cod administrativ, dacă pentru emiterea unui act administrativ individual de către un organ colegial legea nu prevede în mod expres majoritatea necesară, se aplică regula majorității simple. Iar potrivit alin. (2), majoritatea simplă reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

Respectiv, la ședința din 8 membrii prezenți majoritatea simplă e 5 voturi. Or, având în vedere că 3 membri de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, nu au dreptul de vot asupra transferului judecătorului rămân 9 membri din care majoritatea absolută constituie tot 5 voturi. Or, potrivit art. 135 alin. (7) Cod administrativ, în caz de paritate de voturi, procedura de votare se va repeta. Dacă egalitatea de voturi se înregistrează repetat, actul administrativ individual se consideră respins. Motiv din care, concluzionează reclamanta că, votarea repetată nu a fost efectuată.

Referitor la aspectul material al viciului deosebit de grav al hotărârii contestate, menționează reclamanta că, conform prevederilor art.19 alin. (2) al Legii nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, pct. 11.11 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15.09.2015, pct.3.36 al Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/29 din 20.12.2018, hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii, trebuie să fie motivată.

Conform pct.92 și 39 al Avizul nr. 10(2007) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitor la Consiliul Justiției, în serviciul societății, adoptat de CCJE cu prilejul celei de-a 8-a reuniuni (Strasbourg, 21-23 noiembrie 2007), toate deciziile pronunțate de Consiliul

Justiției, privind numirea, promovarea, evaluarea, disciplina și toate celelalte decizii asupra carierei judecătorilor trebuie să fie motivate. Unele decizii ale Consiliului Justiției în materie de gestionare și administrare a serviciilor justiției, precum și deciziile de numire, de mobilitate, de promovare, de disciplină și de revocare a judecătorilor (dacă dispune de una din aceste puteri) ar trebui să fie motivate, să aibă o valoare de constrângere sub rezerva posibilității unui recurs contencios.

Astfel, analizând hotărârea contestată în aspectul motivării, invocă reclamanta că, aceasta conține numai constatarea votării cu 4 voturi ”pro” și 4 voturi ”contra”, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care este bazată concluzia de a respinge cererile privind transferul. Or, conform pct. 3.36 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să refuze propunerea de numire în funcție a candidaților dacă se constată că aceștia nu corespund condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, de refuz privind propunerea de numire în funcție, trebuie să fie motivată.

Potrivit prevederilor pct.3 al Regulamentului cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.613/29 din 20.12.2018, în cadrul proceselor de selecție a candidaților pentru funcția de judecător, de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească și de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță inferioară se va ține cont de următoarele criterii de bază: a) nivelul de cunoștințe și aptitudinile profesionale; b) capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor; c) vechimea în funcția de judecător sau în alte funcții de specialitate juridică; d) indicatorii calitativi și cantitativi ai activității desfășurate în funcția de judecător sau, după caz, în alte funcții de specialitate juridică; e) respectarea standardelor etice; f) activitatea didactică și științifică.

Or, în regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii este stabilită detaliat procedura și criteriile: a) de selecție a candidaților pentru funcția de judecător; b) de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară; c) de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească; d) de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară.

Astfel, invocă reclamanta că, devreme ce în alte legi speciale și/sau regulamente nu sunt indicate careva criterii suplimentare, urmează a fi interpretat că cele enumerate mai sus sunt exhaustive și doar ele pot fi luate în considerare la adoptarea unei decizii privind refuzul de transfer. Mai mult decât atât, în partea motivantă a hotărârii contestate, nu se face referire la neîntrunirea de către Marina Rusu (Curtiș), a vreunei condiții menționate mai sus.

Referitor la punctajul acordat în ceea ce ține de motivarea cererii de transfer (10 puncte din 20), menționează reclamanta faptul că, zilnic are nevoie de 8 ore pentru a se deplasa înspre și de la locul de muncă (4 ore într-o direcție și 4 ore în cealaltă direcție),

iar diminuarea considerabilă a aprecierii acestui fapt, consideră că este absolut neîntemeiată. Or, prevederile Directivei 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003, privind unele aspecte ale organizării timpului de lucru, în care la Capitolul 2 (Perioade minime de repaus. Alte aspecte ale organizării timpului de lucru), alineatul 3 (Repausul zilnic) este prevăzut expres că, Statele membre i-au măsurile necesare pentru ca orice lucrător să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 11 ore consecutive în decursul unei perioade de 24 de ore.

Astfel, invocă reclamanta că, devreme ce 8 ore pe zi se află în drum și 8 ore la locul de muncă, timpul de repaus îi este redus la 8 ore (din care după recomandările OMS 7-9 ore per zi destinate somnului), respectiv, timp de 11 luni consecutive, îi este încălcat un drept esențial. Iar urmare a acestei încălcări i-a fost pusă în pericol și starea de sănătate, care în această perioadă s-a înrăutățit.

În consecința celor enunțate, apreciază reclamanta motivului formulat privitor la locul de trai în mun. Chișinău, iar locul de muncă în orașul Taraclia, ca fiind unul de importanță minoră, și consideră că este foarte subiectiv și întemeiat. Însă, după cum Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a refuzat cererile cu privire la transferul Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, a propus Președintelui Republicii Moldova, numirea în funcția de judecător pe un termen de 5 ani pe Eugenia Culinca - Judecătoria Chișinău; Alina Gorceac - Judecătoria Chișinău; Elisaveta Buzu - Judecătoria Chișinău; Arapu Butco Alina - Judecătoria Criuleni, înaintând proiectul decretului respectiv.

La 01 februarie 2021, Marina Rusu (Curtiș) prin intermediul avocatului Isae Cîreș, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând că, devreme ce prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1342-VIII și nr. 1343-VIII din 04 decembrie 2019 - Eugenia Culinca, Alina Gorceac și Alina Arapu-Butco, au fost numite în funcțiile de judecători în cadrul instanțelor de judecată unde subsemnata/reclamanta a pretins să se transfere (Judecătoria Chișinău și Judecătoria Criuleni), actul administrativ contestat se atestă că a fost executat. Motiv din care actualmente este inoportună anulare actului administrativ în partea numirii în funcție a judecătorilor menționați, având în vedere că deja de mai mult de un an, ultimele își exercită activitatea în cadrul instanțelor unde au fost numite. Iar cu toate acestea, actul administrativ contestat, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 321/19 din 06 august 2019, cel puțin în partea respingerii cererii de transfer a subsemnatei/reclamant, la instanța de judecată de același nivel, este ilegal și neîntemeiat.

Totodată, comunicând că, motivele invocate în cererea de chemare în judecată depusă la 05 septembrie 2019, le menține. Relatând astfel că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a respins cererea de transfer la o instanță de același nivel, deși, Marina Rusu (Curtiș), a avut prioritate la transfer în raport cu candidații la numirea în funcție pentru prima dată. Or, potrivit pct. 3.26 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, cererile judecătorilor de participare la concurs privind transferul în altă instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță

judecătorească inferioară se examinează de către Plen în cadrul aceleiași ședințe în care se va desfășura concursul pentru suplinirea locului vacant de judecător în instanța respectivă.

În conformitate cu pct. 3.27 din Regulament, Plenul va examina cererile înregistrate ale judecătorilor și candidaților privind ocuparea posturilor vacante de judecător în următoarea ordine: 1) transferul judecătorilor într-o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară; 2) propunerea de numire pentru prima dată a candidaților în funcția de judecător.

Totodată, potrivit pct. 3.28 din Regulamentul citat, dacă nu au fost completate funcțiile vacante de judecător, prin transfer, Consiliul Superior al Magistraturii, va purcede la desfășurarea concursului cu participarea candidaților care urmează a fi numiți pentru prima dată în funcția de judecător.

În virtutea normelor din Regulament, relatate la pct. 6 de mai sus, judecătorii care pretind la un post vacant prin transfer, dacă corespund criteriilor de eligibilitate, au prioritate să suplinească postul vacant, în raport cu candidații la numirea în funcția de judecător.

Astfel, invocă reclamanta, că în cazul său, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a încălcat cu desăvârșire procedura de desfășurare a concursului pentru suplinirea funcției de judecător, anunțată prin hotărârea nr. 156/8 din 16 aprilie 2019. Întrucât, candidatura reclamantei pentru suplinirea postului vacant din Judecătoria Chișinău sau Judecătoria Criuleni, era eligibilă, iar respingerea cererii cu privire la transferarea Marinei Rusu (Curtiș), nu a avut la bază un temei legal.

În acest context, menționând reclamanta că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, adoptând hotărârea din 06 august 2019, despre respingerea cererii de transfer la Judecătoria Chișinău sau Criuleni, a admis un fapt de discriminare în raport cu reclamanta. Motiv din care solicit anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătării”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău.

Pârâtul, Consiliul Superior al Magistraturii, fiind notificat despre acțiunea înaintată, prin referințele depuse la 23 septembrie 2019, 19 decembrie 2019, 12 februarie 2021 și 15 februarie 2021, a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibile, or, după caz, respingerea acțiunii ca neîntemeiate, invocând referitor la inadmisibilitatea acțiunii că, potrivit art. 207 alin. (1)-(2) lit. d) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este

inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Potrivit art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Astfel, indică pârâțul Consiliul Superior al Magistraturii, că reclamanta Marin Curtiș (Rusu), a omis termenul de contestare a actului administrativ întrucât, acțiunea inițial a fost depusă la data de 06 septembrie 2019, după expirarea termenului de 30 de zile, de la data comunicării actului administrativ contestat, fapt ce se confirmă prin mai multe încheieri ale instanței. Iar cererea de concretizare a fost depusă la 01 februarie 2021. Or, termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrative, a început a curge de la data de 06 august 2019, data când i-a fost comunicată Marinei Curtiș (Rusu), hotărârea nr.321/19 din 06 august 2019 adoptată la cererea Marinei Curtiș (Rusu), cu privire la transfer.

Prin urmare, referitor la netemeinicia acțiunii, relatează pârâțul că, prezenta acțiune deja și-a pierdut efectul, devreme ce au fost semnate decretele Președintelui Republicii Moldova nr. 1342-VII și nr. 1343-VII din 04 decembrie 2019, publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 367-377 din 13 decembrie 2019, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 321/19 din 06 august 2019, care la caz, parțial se contestă, iar judecătorii vizați în hotărârea contestată, în ședința extraordinară din 13 decembrie 2019, au depus jurământul.

Mai mult decât atât, indică pârâțul că nu poate fi reținut argumentul reclamantei precum că, urma să acumuleze 5 voturi pentru a fi transferată și că ar avea dreptul prioritar de a fi transferată, deoarece activează ca Judecător începând cu anul 2012, precum și că a optat pentru anumite instanțe, depunând 2 cereri consecutive, iar la rândul său, Consiliul Superior al Magistraturii, s-a expus doar asupra unei cererii. Or, Marina Curtiș (Rusu), pentru a fi transferată urma să acumuleze 7 voturi din 12 (număr total de membri), iar ultima a acumulat doar 4 voturi „Pro” și 4 voturi „Contra”, ceea ce denotă că nu a fost acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi transferată la o altă instanță de același grad.

Astfel, menționând că, în conformitate cu pct. 3.27 din Regulament, Plenul va examina cererile înregistrate ale judecătorilor și candidaților privind ocuparea posturilor vacante de judecător în următoarea ordine: 1) transferul judecătorilor într-o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară; 2) propunerea de numire pentru prima dată a candidaților în funcția de judecător.

Ca urmare, invocă pârâțul că, alegerile reclamantei precum că, ar avea dreptul

prioritar de a fi transferată la o altă instanță de același grad, deoarece activează ca judecător începând cu anul 2012 și faptul că a optat pentru anumite instanțe, depunând 2 cereri consecutive, iar Consiliul Superior al Magistraturii, s-a expus doar asupra unei cereri, nu pot fi reținute, aceasta deoarece a participat și a depus cereri pentru un concurs unic, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, la care participă și candidații la funcția de judecător care au depus cereri în acest sens pentru prima dată, inițial participând judecătorii care solicită transferul, iar ulterior din locurile rămase vacante, participă candidații la funcția de judecători care au depus cereri. Or, este de reținut că, Marina Curtiș (Rusu), se află în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului minor, în vârstă de la 3 la 4 ani, începând cu data de 11 noiembrie 2019 până la 11 mai 2020, cererea fiind acceptată de Consiliul Superior al Magistraturii la ședința din 10 decembrie 2019.

Subsecvent celor relatate, mai indică pârâtul că, Marina Curtiș (Rusu), a depus cereri de participare și la concursurile organizate din luna martie 2019, însă ulterior și-a retras cererea.

Astfel, pârâtul, invocă că, urmează a fi apreciate ca fiind declarative argumentele aduse de către reclamantă în susținerea afirmației că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 321/19 din 6 august 2019, a fost emisă ilegal, precum că a fost încălcată procedura de vot la adoptarea hotărârii și că a fost comis un act de discriminare a reclamantei în raport cu un alt candidat la ocuparea funcției prin transfer aflat în situație identică, precum și că hotărârea nu conține motivele adoptării hotărârii în partea respingerii cererii.

Cât privește argumentele reclamantei că a fost încălcată procedura de vot la adoptarea hotărârii, și anume că urmează a fi acumulate 5 voturi pentru a fi transferată și că ar avea dreptul prioritar de a fi transferată, deoarece activează ca judecător începând cu anul 2012, precum și că a optat pentru anumite instanțe, depunând 2 cereri consecutive, iar la rândul său, Consiliul Superior al Magistraturii, s-a expus doar asupra unei cereri.

Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii, învederează că procedura de adoptare a hotărârii este descrisă în art.24 din Legea nr. 947 din 19.07.1996, și anume că, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Hotărârea se expune în scris și se semnează de președintele ședinței.

Astfel, pârâtul apreciază critic și obiecțiile reclamantei precum că a fost încălcată procedura de vot la adoptarea hotărârii, or potrivit pct. 11.9 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15.09.2015, prin votul majorității

membrilor săi se înțelege votul exprimat al majorității membrilor aflați în exercițiul funcției.

În acest context, evidențiază pârâtul, că la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, participă, însă fără drept de vot, respectiv numărul de voturi ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, necesar a fi întrunit pentru a fi propus Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferării judecătorului la o instanță de același nivel, în sensul art.24 alin. (1) și coroborat cu art.3 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996, este în număr de 7 voturi ale membrilor din numărul total de 12 membri. Or, judecătoarea Marina Rusu (Curtiș), pentru a fi transferată, urma să acumuleze 7 voturi din 12 (numărul total de membri), iar a acumulat doar 4 voturi „Pro” și 4 voturi „Contra”, ceea ce denotă că nu a fost acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi transferată la o altă instanță de același grad.

La fel, apreciază pârâtul ca fiind declarative argumentele reclamantei precum că hotărârea contestată nu întrunește condițiile unui act administrativ individual motivat, or, hotărârea contestată cuprinde motivarea completă în sensul art. 118 Cod administrativ, precum motivarea în drept și în fapt, inclusiv descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

În aceste împrejurări, consideră pârâtul că alegația reclamantei precum că este lipsit elementul motivării, deoarece motivarea nu trebuie să se rezume doar la citarea unor texte de lege sau la înserarea unor fraze și raționamente generaliste fără a fi explicat modul în care acestea sunt aplicabile în speță, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă și nu pot duce la anularea în parte a acesteia. Or, în hotărârea contestată, Consiliul Superior al Magistraturii, relevă că prin hotărârea Plenului nr.321/19 din 06 august 2019, în urma concursului desfășurat între 3 candidați care au solicitat transferul în instanța de același nivel, s-a stabilit că Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a acordat candidatului Dumitru Bosîi - 65 de puncte, candidatului Ion Ghizdari - 61 puncte și candidatului Marina Curtiș - 57 puncte. Totodată Colegiul de evaluare a acordat candidatului Dumitru Bosîi și candidatului Ion Ghizdari, calificativul „foarte bine”, iar candidatului Marina Curtiș, calificativul „bine”.

Mai indică la caz pârâtul că, în ședința publică a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare candidat pentru suplinirea funcțiilor de judecător prin transfer au prezentat motivarea personală, astfel, beneficiind de dreptul de a-și expune obiectivele propuse spre realizare în caz că va accede la funcția dată.

Analizând motivarea personală a candidaților, prin prisma argumentelor care i-au determinat să participe la concurs, ținând cont de meritele prezentate, competențele profesionale, personale și sociale ale candidaților, reputația acestora în sistem și societate, Plenul Consiliului, în contextul prevederilor legale a acordat acestora următorul punctaj: Dumitru Bosîi - 11 puncte, Ion Ghizdari - 15 puncte, Marina Curtiș - 10 puncte.

Respectiv, invocă pârâtul că, motivul pentru care Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, nu a admis cererea judecătorului Marina Curtiș de transfer la o instanță de același nivel, este justificat, având la bază gradul de evaluare a candidaților de către Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor, pe criterii obiective, stabilite de lege, ceilalți candidați obținând un calificativ mai înalt.

Or, în hotărârea contestată a fost indicat explicit numărul de voturi a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședință, și-au expus dreptul la vot, cu 4 (patru) voturi pro și 4 (patru) voturi împotriva, iar prin urmare s-a respins candidatura judecătorului Marina Curtiș, pentru transfer la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și Judecătoria Criuleni (sediul Criuleni), pe motiv că nu a întrunit voturile necesare, care reprezintă dreptul discreționar al fiecărui membru a Consiliului Superior al Magistraturii, fie votează „pro” sau „contra”.

În contextul celor evidențiate, învederează pârâtul că, selecția judecătorilor care solicită transferul într-o instanță de același nivel se realizează în bază de concurs care se desfășoară în condiții legale cu respectarea drepturilor candidaților, prin atribuirea punctajului fiecărui candidat și a votului acordat de membrii Consiliului Superior al Magistraturii. Iar astfel, pentru ca cererea de transfer a judecătorului să fie admisă este necesar ca să fie întrinite cele două condiții obligatorii menționate supra.

Prin urmare, consideră pârâtul că, alegația reclamantei precum că este lipsit elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică cum s-a ajuns la concluzia de respingere a candidaturii acesteia la transfer, precum și alte alegații indicate în cererea de chemare în judecată, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare la care Consiliul Superior al Magistraturii, s-a referit și nu pot duce la anularea acesteia. Or, în hotărârea contestată s-au indicat explicit motivele, punctajul și numărul de voturi acumulat de fiecare candidat, care în rezultat denotă că magistrata Marina Curtiș (Rusu), nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferului la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) sau Judecătoria Criuleni (sediul Criuleni).

În ce privește pretinsa nemotivare a hotărârii, mai menționează pârâtul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, îi atribuie instanței obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (CEDO, hotărârea din 20 aprilie 2010, în cauza Boldea c. României, parag. 32-38).

De asemenea, indică pârâtul că, prin prisma jurisprudenței CEDO, s-a arătat că art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995). Or, potrivit practicii judiciare a Curții Europene, înalta Curte a statuat că textul art.6 al Convenției, obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, însă, această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului.

Cât privește afirmațiile reclamantei precum că a fost comis un act de discriminare a reclamantei în raport cu un alt candidat la ocuparea funcției prin transfer aflat în situație identică constatat prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (CPEDAE) din 06 noiembrie 2020 cauza nr. 185/19, remarcă pârâtul

că, decizia nominalizată a fost contestată de către Consiliu Superior al Magistraturii, în instanța de contencios administrativ, cauza fiind pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani). Or, decizia CPEDAE din 06 noiembrie 2020 cauza nr. 185/19, nu este una definitivă sau nu a obținut puterea lucrului decis în sensul art. 140 Cod administrativ, și prin urmare nu are putere de probațiune și nu poate fi luată în considerație la soluționarea prezentei cauze.

La acest capitol, mai învederează pârâtul, că în conformitate cu pct. 65 din Legea nr.298 din 21 decembrie 2012, cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, decizia Consiliului poate fi contestată în instanța de contencios administrativ. Decizia rămasă definitivă este un act oficial, executoriu pentru subiecții vizati.

Cu referire la pretenția privind obligarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a judecătoarei Marina Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu înaintarea proiectului decretului respectiv, consideră pârâtul că, pe acest capăt de cerere, acțiunea reclamantei, la fel, urmează a fi respinsă. Or, reclamanta a omis să rețină că înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova, de transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Întrucât, potrivit art.20 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20.07.1995, promovarea în funcția de judecător la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță și transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară se face numai cu consimțământul lui, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, de către Președintele Republicii Moldova, sau, după caz, de Parlament.

Or, în corespundere cu art. 225 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

La acest capitol, mai indică pârâtul că, prin prisma art. 225 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, competența instanței de judecată se limitează doar asupra verificării respectării prevederilor legale de către autoritatea competentă la emiterea actului administrativ, nefiind competentă să se pronunțe asupra chestiunilor ce țin de competența organului de stat și în acest sens, a subroga autoritatea decidentă. Or, în conformitate cu art. 123 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii, asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecător.

Respectiv, pretenția dată este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, întrucât chestiunea privind asigurarea propunerii Președintelui Republicii Moldova, de transferarea judecătorului la o instanță de același nivel este de prerogativele constituționale exclusive ale Consiliului Superior al Magistraturii, în caz contrar s-ar admite subrogarea organului colegial competent în exercitarea abilităților sale, expres

prevăzute de legea supremă.

Prin urmare a celor relatate, contrar afirmațiilor reclamantei, apreciază pârâtul hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 321/19 din 06 august 2019, drept una corectă, motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, motiv pentru care urmează a fi respinsă acțiunea.

În ședința de judecată, atât reclamanta, cât și avocatul Cireș Isae au susținut acțiunea, invocând motivele menționate, solicitând admiterea ei.

Reprezentantul pârâtului Consiliului Superior al Magistraturii, a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiate, invocând motivele menționate în referințele depuse.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este admisibilă, însă neîntemeiată, motiv din care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320. Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 5. Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele

de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Totodată, art. 191 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează. Or, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, completul specializat notează că, reclamanta, Marina Rusu (Curtiș), este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, contestând hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău.

Totodată, completul specializat, reține că, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii

cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, a fost contestată cu acțiune în contencios la data 05 septembrie 2021, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de reclamanta, Marina Rusu (Curtiș). Iar prin urmare, temei de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc. Motiv din care se respinge argumentul pârâtului cu privire tardivitatea acțiunii.

În privința netemeinicii acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În baza art.219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform art.220 alin.(1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiasi act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în

procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, potrivit art. 20 alin. (1) și alin. (3¹) și (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, chestiunile ce țin de promovarea la o instanță superioară, *transferarea* la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, detașarea, suspendarea, demisia și eliberarea din funcție a judecătorului sânt examinate de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile legii.

(3¹) *Transferarea judecătorului la o instanță de același nivel* sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

(4) Hotărârile privind transferarea pe un termen nelimitat a judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, demisia și eliberarea lui din funcție, însoțite de curriculum vitae din care să rezulte activitatea lui și de proiectul de decret sau de hotărâre, se înaintează Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului de către Președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 24 alin. (1)-(4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispoziitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

Art.118 Cod administrativ, statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. *În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.* Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit

la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art.119 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale.

Potrivit art.120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) *motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ*; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Raportînd prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, completul judiciar apreciază ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantei, Marina Rusu (Curtiș), precum că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de

legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, este una legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural. Or, transferul Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, nu a fost admis pe motiv că nu au fost acumulate voturile necesare pentru admiterea demersului.

Prin urmare, alegația reclamantei precum că este lipsit elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică cum s-a ajuns la concluzia de respingere a candidaturii acesteia la transfer, precum și alte alegații indicate în acțiune, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare și nu pot duce la anularea acesteia. Or, în partea contestată a hotărârii s-au indicat explicit motivele, punctajul și numărul de voturi acumulat de fiecare candidat, care în rezultat denotă că magistrata Marina Rusu (Curtiș), nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferului la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) sau Judecătoria Criuleni (sediul Criuleni).

Astfel, completul judiciar nu poate reține la caz argumentul reclamantei precum că, Plenul Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de a motiva temeiurile respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, din care motive, urmează a fi obligat Consiliului Superior al Magistraturii, să emită hotărârea prin care să admită cererea de transferă și să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău.

Cu referire la pretenția reclamantei privind obligarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a judecătoarei Marina Rusu (Curtiș), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu înaintarea proiectului decretului respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, potrivit art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea

judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din aceeași Lege, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, *transferare la o instanță de același nivel* sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

Conform art. 10 lit. f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept să participe la adoptarea de hotărâri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată.

Potrivit art. 11 lit. e) din Legea nominalizată, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărâri.

În acest context, reține Completul judiciar că, înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova, numirea prin transfer, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Or, în caz contrar s-ar fi admis o ingerință în votul discreționar al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ce ține de transferul judecătorului la o altă instanță egală în drept, care constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pretenția privind obligarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a judecătoarei Marina Rusu (Curtiș), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu înaintarea proiectului decretului respectiv, deoarece completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că, chestiunea privind asigurarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de transferarea judecătorului la o instanță de același nivel ține de prerogativele constituționale exclusive ale Consiliului Superior al Magistraturii. Or, reieșind din prevederile pct. 15-16 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii *pot fi* transferați la o altă instanță de același nivel...

În acest context, completul judiciar atestă *puterea discreționară* a Consiliului Superior al Magistraturii la transferarea judecătorilor la o altă instanță de același nivel, care se realizează prin cumularea a două condiții stabilite prin lege și anume, atribuirea punctajului și votul majorității membrilor acestuia. Or, art. 137 alin. (1)-(3) Cod administrativ, statuează că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul

discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că, reclamanta Marina Rusu (Curtiș), este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, urmează a fi apreciate critic și obiecțiile reclamantei precum că a fost încălcată procedura de vot la adoptarea hotărârii, or potrivit pct. 11.9 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15.09.2015, prin votul majorității membrilor săi se înțelege votul exprimat al majorității membrilor aflați în exercițiul funcției. Or, la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, participă, însă fără drept de vot, respectiv numărul de voturi ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, necesar a fi întrunit pentru a fi propus Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferării judecătorului la o instanță de același nivel, în sensul art.24 alin. (1) și coroborat cu art.3 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996, este în număr de 7 voturi ale membrilor din numărul total de 12 membri. Or, judecătoria Marina Rusu (Curtiș), pentru a fi transferată, urma să acumuleze 7 voturi din 12 (numărul total de membri), iar a acumulat doar 4 voturi „Pro” și 4 voturi „Contra”, ceea ce denotă că nu a fost acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi transferată la o altă instanță de același grad.

Astfel, alegațiile reclamantei precum că ar avea dreptul prioritar de a fi transferată la o altă instanță de același grad, deoarece activează ca judecător începând cu anul 2012 și faptul că a optat pentru anumite instanțe, depunând 2 cereri consecutive, iar Consiliul Superior al Magistraturii, s-a expus doar asupra unei cereri, nu pot fi reținute, aceasta deoarece a participat și a depus cereri pentru un concurs unic, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, la care participă și candidații la funcția de judecător care au depus cereri în acest sens. Or, reieșind din analiza art. 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, se atestă că, toți cetățenii Republicii Moldova sânt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire și nimeni nu poate fi privilegiat.

Totodată, nu poate fi reținut la caz argumentul reclamantei precum că, candidatura sa a fost unica la concursurile menționate, și nu a existat o concurență, iar posibilitatea ca punctajul său să fie mai mic în comparație cu a altui candidat, este exclusă, întrucât, analizând conținutul hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, se atestă că, Marina Rusu (Curtiș), a concurat cu alții doi solicitanți privind transferul la altă instanță egală în grad (f.d.14, vol. I).

La fel, este declarativ argumentul reclamantei privind obligația Consiliului Superior

al Magistraturii de a-i admite cererea de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni în situația lipsei altor solicitanți. Or, acceptarea cererii de transfer este un drept discreționar Consiliului Superior al Magistraturii și nicidecum o obligațiune.

Completul judiciar dă o apreciere critică și argumentului reclamantei precum că a fost comis un act de discriminare a reclamantei în raport cu un alt candidat la ocuparea funcției prin transfer aflat în situație identică constatat prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (CPEDAE) din 06 noiembrie 2020 cauza nr. 185/19. Or, decizia nominalizată a fost contestată de către Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv, nu a obținut puterea lucrului decis în sensul art. 140 Cod administrativ, și prin urmare nu are putere de probațiune și nu poate fi luată în considerație la soluționarea prezentei cauze.

Prin urmare, în cumulul circumstanțelor menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că la caz lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat în parte, întrucât hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii, în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor vacante de judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău / Judecătoriei Criuleni.

Astfel, argumentele reclamantei, Marina Rusu (Curtiș), nu pot fi reținute la caz, deoarece ultima interpretează eronat normele de drept și situația de fapt. Or, simpla nemulțumire a reclamantei cu actul administrativ individual defavorabil, nu atrage după sine anularea în partea contestată a acestuia.

Urmare celor expuse, nu pot fi admise doar criticile reclamantei și dezacordul neînsoțit de un suport probatoriu pertinent la capitolul ilegalității actului administrativ în partea contestată, considerent din care acțiunea înaintată în judecată urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Conform art.224 al.(1) lit. f), Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea înaintată de către Rusu (Curtiș) împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii, să propună Președintelui Republicii Moldova, numirea prin transfer a Marinei Curtiș (Rusu), în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data notificării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc